

MIELIPIDE

📍 Osoite: Satakunnan Kansa, mielipide, PL 58, 28101 Pori
 ✉ Sähköposti: sk.mielipide@satakunnankansa.fi
 ☎ Puhelin: 010 665 8314 (ma–pe klo 10–11)

Viherverkostoista apua köyhtyvälle Satakunnalle

YLIÖ

Reetta Hulmi

Satakunta on asutuksen ja peltojen pirstoma maakunta. Luonnon-tilaisia alueita ei juurikaan ole: soista on tehokkaasti ojitettu yli 70 prosenttia eikä yli 200-vuotiaita metsiä ole. Nyt on aika vaalia sitä, mitä meillä on jäljellä.

Viherverkostoksi kutsutaan luontokohteita ja niiden välisiä ekologisia yhteyksiä. Yhteyksiä tarvitaan, koska toisistaan eristetyt eliöpopulaatiot ovat alttiita tuhoille ja geneettiselle köyhtymiselle. Yksin saarella on vaikea selviytyä.

Toimintamme jatkaminen niin kuin ennenkin ei riitä: lajin uhanalaistumiskehitys on pelottavaa, ja koskee jo tavallisinakin pidettyjä lajeja.

PERUSTUSLAIN mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta kuuluu kaikille. Siis kaikille poliittisille ryhmille, kaikille meille ihmisille.

Hallituksen kaksi vuotta siten vahvistamat valtakunnalliset alueidenkäyttövaihtoehdot edellyttävät, että maakunnat ja kunnat edistävät monimuotoisuuden kannalta arvokkaiden alueiden ja ekologisten yhteyksien säilymistä.

PERUSTUSLAIN mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta kuuluu kaikille.

Edistäminen on aktiivinen sana. Se ei tarkoita sitä, että katsotaan miten tässä nyt käy. Se tarkoittaa, että toimitaan asian hyväksi.

Suomi on sitoutunut myös YK:n biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa pysäyttämään luonnon monimuotoisuuden hupenemisen – vuoteen 2020 mennessä! Voimme objektiivisesti todeta, että tähänastiset toimet eivät ole riittä-

neet. Suomen luonto köyhtyy yhä, koko ajan. On yrittävä kovemmin, ja me pystymme siihen kyllä.

Maankäyttö- ja rakennuslaissa edellytetään, että ympäristö, ihminen ja talous otetaan tasavertaisesti huomioon alueiden käytön suunnittelussa. Mielenkiintoista sinänsä, kuinka talous on eriytetty ihmisestä (eli talouden etu saattaa olla eri kuin ihmisten etu) ja ihminen on eriytetty ympäristöstä (eli ihmisen

etu saattaa olla eri kuin kaiken muun etu). Onkohan näin?

USEIN luonnon vaalimiseksi kutsutaan sitä, että kannetaan huolta maan tuottokyvystä eli sen taloudellisen arvon säilyttämisestä. Luonto on kuitenkin vielä paikoin muutakin. Jo 1800-luvulla Tšehov kirjoitti siitä, kuinka ihmiset ajattelemattomasti tuhoavat sellaista, mitä eivät pysty luomaan.

Meillä on mahdollisuus tästedes toimia toisin. Meillä on välttämättä toimia toisin.

SATAKUNNAN maakuntasuunnitelman teko on käynnistymässä, ja toukokuussa 2021 se tulee maakuntavaltuuston hyväksyttäväksi. Se pohjustaa osaltaan maakunta-kaavan uudistusta. Tässä työssä monimuotoisuuden turvaaminen on nostettava kärkitavoitteeksi, johon päästään muun muassa viherverkostojen avulla.

Myös parhaillaan työn alla oleva uusi maankäyttö- ja rakennuslaki sisältäneen viherverkostot jossain muodossa. Meillä on mahdollisuus toimia jo nyt, mahdollisimman vapaachtoisella pohjalta.

MAAKUNNAN mainoksen mukaan meillä on täällä fantastinen luonto – ja toki onkin, etenkin jos pitää laajoista salaojitetuista peltoaukeista, tasaikäisistä yhden puulajin metsistä ja turvekentistä. Pidetään huolta, että se ei ole ainut, mitä meistä lopulta jää jälkeen.

YK-sopimuksen sanoin: biologisen monimuotoisuuden suojele ja kestävä käyttö edistävät rauhaa ihmiskunnan keskuudessa. Siis rauhallista ja monimuotoista uutta vuosikymmentä, Satakunta!

Kirjoittaja on maakuntavaltuutettu Säkylästä.

Julkisen sektorin ostoja määrittää hankintalaki

Satakuntalaisten kuntien konsultointiostot kirjoitivat minut ajattelemaan hankintalakiä. Lain perimmäinen tarkoitus on toki erinomainen: pyritään saamaan verovaroilla mahdollisimman kustannustehokas ostopahtuma.

Toimin koko työurani yksityissektorilla palveluntuottajan palveluksessa, mutta törmäsin muutamia kertoja hankintalakiin julkisen sektorin toimijan lähettäessä tarjouspyynnön. Tarjouspyynnön laatijoilla on merkittävä vaikutus lopputulokseen.

Omin kokemusteni perusteella hinta painotetaan useimmiten suurimmaksi valintakritee-

riksi jopa unohtaan sisällölliset määreet. Aina se ei ole viisainta. Tämä on ikävällä tavalla näkynyt esimerkiksi ulkoistetuissa vanhustenhoidossa. On ostettu halvimmalla hinnalla tietämättä tai ymmärtämättä, mitä rahalla saa.

KAIKKEIN eniten hankintalaissa hämmäntää se, ettei oman alueen toimijoita voi suosia. Tässä ei ole kuntalaisten kannalta järjen hiiventä. Tiedämmehän tapauksia, joissa virolaiset yritykset auraisivat talvisia teitämme ja paikallakuntalaisten autoilijoiden autot seisovat varikolla. Järkevää?

Minä muuttaisin lakeja niin, että jos paikkakuntalainen tai edes

suomalainen toimija suostuu toimitukseen samoilla ehdoilla kuin prosessin kautta valituksi tullut, niin julkisella ostajalla on mahdollisuus valita se toimittajaksi. Ymmärrän toki, että edellä mainittu lause on kovin radikaali toteutettavaksi, mutta se kuvastaa sitä, mikä meille olisi yhteiskuntana hyväksi. Osta läheltä.

ASIAA auttaisi myös kovasti, jos julkisen sektorin hankintatoimet olisivat ammattitaitoisemmat. Valintakriteereihin voitaneen laittaa määreitä, joilla saataisiin alueellisesti järkevämpi lopputulos. Ihan laillisesti.

En kritisoi yksittäisten osto-

henkilöiden osaamista. Kukaan ei voi osata lukuisten ostopalvelujen sisältöä riittävän yksityiskohdittain pystyäkseen tekemään hyvät tarjouspyynnöt. Tarvitaan dedikoituneita ostajia.

Esimerkiksi juuri vanhustenhoivan ulkoistukseen tehdyt tarjouspyynnöt ja sopimukset ovat olleet järkyttävän huonoja lopputuloksen perusteella. Palvelun sisältöä ei ole määritelty, valvontamekanismit puuttuvat täysin, laadunvalvontaa ei ole määritelty ja poikkeamia sanktioitu ja niin edelleen.

Tältä se ainakin näyttää kuntalaisen silmin. Yksityissektorin ostaessa toisiltaan tuollaiset so-

pimuskohtat ovat aivan tavanomaisia.

HANKINTALAISSA määritellään erityyppisille ostokohteille alarajat, minkä ylittävää hankintojaki laki koskee. Palaan konsultointihankintoihin. Onko kotimaakunnan ymmärrys riittänyt vai onko haettu suurempaa viisautta pääkaupunkiseudulta tai Pirkanmaalta?

Kehotan kaikki tutustumaan hankintalakiin. Siitä saa käsityksen, millä prosessilla verovarojamme hankintoihin käytetään.

EIJA RONTU
Pori